

ΕΙΔΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ - ΑΝΑΚΟΠΕΣ

Αριθμός: 28 /2024

ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από την Ειρηνοδίκη Αικατερίνη Καρδάκου, που ορίσθηκε από την Πρόεδρο του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης του Ειρηνοδικείου και τη Γραμματέα Ευαγγελία Τζάβελλου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του στις 11 Μαΐου 2023 για να δικάσει την παρακάτω υπόθεση μεταξύ των διαδίκων:

ΤΩΝ ΑΝΑΚΟΠΤΟΝΤΩΝ: 1.

παραστάθηκαν μετά του πληρεξουσίου δικηγόρου τους Αθανασίου Παπαναστασίου (ΑΜ 9198 Δ.Σ.Θ.).

ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΣ Η ΑΝΑΚΟΠΗ: Της ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.», με ΑΦΜ 094014201, που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Αιόλου αρ. 86 και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου δικηγόρου της Ανέστη Σιδηρόπουλου (ΑΜ 10026 Δ.Σ.Θ.).

Οι ανακόπτοντες άσκησαν ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου τη με αριθμό ανακοπή, για τη συζήτηση της οποίας ορίσθηκε δικάσιμος η αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας, κατά την οποία οι διάδικοι παραστάθηκαν όπως προαναφέρεται και οι

πληρεξούσιοι δικηγόροι τους ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις κατατεθείσες στην έδρα προτάσεις τους.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

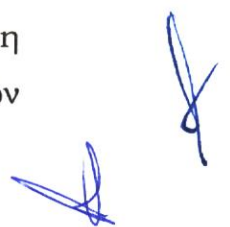
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Σύμφωνα με το άρθρο μόνο της υπ' αριθ. 2/31230/0025/6-6-2003 (ΦΕΚ Β' 772/17-6-2003) απόφασης του Υφυπουργού Οικονομίας και Οικονομικών περί παροχής της εγγύησης του Δημοσίου για τη στεγαστική αποκατάσταση παλιννοστούντων ομογενών από χώρες της τέως Σοβιετικής Ένωσης στις Ζώνες Α, Β, Γ και Δ της Ελληνικής Επικράτειας, «Παρέχουμε ανεπιφύλακτα την εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου προς τις Τράπεζες της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη χορήγηση 35.000 δανείων που θα χορηγηθούν για τη στεγαστική αποκατάσταση παλιννοστούντων ομογενών από χώρες της τέως Σοβιετικής Ένωσης, στις ζώνες εγκατάστασης Α, Β, Γ και Δ της Ελληνικής Επικράτειας, σύμφωνα με τους όρους και προϋποθέσεις που αναφέρονται στην κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Αιγαίου και του Υφυπουργού Οικονομίας και Οικονομικών 96629/6295/8.5.2003. Η εγγύηση αυτή καλύπτει κατά 100% τα παραπάνω δάνεια το ύψος των οποίων δεν θα υπερβαίνει το ποσό των 60.000 ευρώ για κάθε δανειοδοτούμενο νοικοκυριό. Για τα δάνεια που έχουν ήδη χορηγηθεί με προηγούμενες υπουργικές αποφάσεις και στις τέσσερις (Α, Β, Γ και Δ) ζώνες εγκατάστασης, η εγγύηση θα ισχύει και για το ποσό με το οποίο προσαυξάνονται μέχρι συμπλήρωσεως του ποσού των 60.000 ευρώ. Η διάρκεια των δανείων θα είναι 22 χρόνια περιλαμβανομένης περιόδου χάριτος δύο (2) χρόνων (δηλαδή η πρώτη δόση θα καταβληθεί 24 μήνες μετά την υπογραφή της δανειστικής σύμβασης). Με την εγγύηση αυτή το Ελληνικό Δημόσιο αναλαμβάνει την υποχρέωση να εξοφλεί τις προερχόμενες από τις ανεξόφλητες δόσεις των ανωτέρω δανείων απαιτήσεις των Τραπεζών. Οι Τράπεζες αυτές

σε περίπτωση που δεν εξοφλήσουν οι πρωτοφειλέτες τις ληξιπρόθεσμες δόσεις τους ή μέρος αυτών, δικαιούνται αφού παρέλθει ένα τρίμηνο από τη λήξη της κάθε δόσης, να ζητήσουν από το Δημόσιο (Γ.Λ.Κ. - Δ.25 - Δ') την εξόφληση των απαιτήσεών τους μετά από προηγούμενη βεβαίωσή τους στην αρμόδια Δημόσια Οικονομική Υπηρεσία (Δ.Ο.Υ.) στο λογαριασμό Νο 555 σαν έσοδο του λογαριασμού του Δημοσίου "Κεφάλαιον Ασφαλίσεως Χρηματοδοτήσεων εκ Κεφαλαίων ή εγγυήσει του Ελληνικού Δημοσίου" σύμφωνα με τις διατάξεις του Π.Δ/τος 16/1989 (ΦΕΚ 6/5.1.1989 τ. Α') και τις οδηγίες της εγκυκλίου με αριθμό 98348/2945/8.8.1979. Οι προαναφερόμενες Τράπεζες πρέπει να επιδιώκουν μέσα στον ανωτέρω οριζόμενο χρόνο των τριών (3) μηνών για τον οποίο το Δημόσιο καλύπτει με την εγγύησή του τους τόκους υπερημερίας, την είσπραξη από τους πρωτοφειλέτες των ληξιπρόθεσμων εγγυημένων από το Δημόσιο δόσεων με την ίδια επιμέλεια που δείχνουν και για τα δάνεια που χορηγούν χωρίς την εγγύηση του Δημοσίου. Το Ελληνικό Δημόσιο, ως εγγυητής, αναλαμβάνει την υποχρέωση εξόφλησης των εγγυημένων απαιτήσεων των Τραπεζών που θα περιλαμβάνουν το ανεξόφλητο εγγυημένο ποσό κεφαλαίου, όσους από τους εγγυημένους τόκους (συμβατικούς και υπερημερίας μέχρι και το προαναφερόμενο τρίμηνο) παραμένουν ακόμη ανεξόφλητοι και τέλος τα έξοδα επίδοσης της αναγγελίας κλεισίματος λογαριασμού, εφόσον είναι ακόμη ανεξόφλητα. Στις προαναφερόμενες περιπτώσεις, οι δανειστριες Τράπεζες θα πρέπει να υποβάλλουν με σχετικό έγγραφό τους στο Γ.Λ.Κ. - Δ.25 - Δ', προκειμένου να εξοφληθούν από το Δημόσιο οι εγγυημένες απαιτήσεις τους, τα εξής δικαιολογητικά: 1. Τη συναφθείσα σύμβαση, 2. Κατάσταση αναλυτικού υπολογισμού των εγγυημένων απαιτήσεών τους, στην οποία να φαίνονται όλα τα στοιχεία του κάθε δανείου (π.χ. χρονολογία χορήγησης, ποσό, χρονολογίες λήξης δόσεων, ποσά δόσεων, ποσά καταβολών, χρονολογίες καταβολών, τυχόν τόκοι υπερημερίας, έξοδα κ.λ.π.), 3. Το αντίγραφο της τριπλότυπης

περιληπτικής κατάστασης βεβαίωσης που επιστρέφεται θεωρημένο από την αρμόδια Δημόσια Οικονομική Υπηρεσία (Δ.Ο.Υ.), 4. Φωτοτυπίες των βεβαιώσεων του Εθνικού Ιδρύματος Υποδοχής και Αποκατάστασης Αποδήμων και Παλιννοστούντων Ομογενών Ελλήνων από τις οποίες να προκύπτει α) ότι ο δανειοδοτούμενος είναι Ομογενής Έλληνας Παλλινοστούντας και β) ότι το ακίνητο ιδιοκτησίας του Ιδρύματος, αν επί αυτού κατασκευασθεί η κατοικία, έχει παραχωρηθεί στον Ομογενή κατά χρήση και κατά πλήρη κυριότητα (...). Περαιτέρω, σύμφωνα με το άρθρο 5 της υπ' αριθ. 96629/6295/5-5-2003 (ΦΕΚ Β' 560/8-5-2003) ΚΥΑ των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης - Αιγαίου, «Η βεβαίωση των ληξιπρόθεσμων οφειλών γίνεται πάντα στη Δ.Ο.Υ. στην οποία υπάγεται η χρηματοδοτούμενη κατοικία. Η διακοπή της επιδότησης είναι οριστική και γίνεται από τη δανειοδότη Τράπεζα, μετά από έγγραφη ειδοποίησή της από την προαναφερθείσα αρμόδια Δ.Ο.Υ. ότι οφείλονται και έχουν βεβαιωθεί σε αυτήν περισσότερες από πέντε (5) ληξιπρόθεσμες εξαμηνιαίες δόσεις ή τρεις (3) ληξιπρόθεσμες ετήσιες δόσεις». Επιπλέον, σύμφωνα με το άρθρο 101 του Ν. 4549/2018, με τον οποίο καταργήθηκαν οι διατάξεις των άρθρων 1-12 του Ν. 2322/1995, «1. Το Ελληνικό Δημόσιο, ως εγγυητής, προβαίνει σε εξόφληση της υποχρέωσής του που απορρέει από την κατάπτωση της εγγύησης ή που τυχόν επιβληθεί ή καταλογιστεί σε βάρος του επ' αφορμή αυτής. Απαραίτητη προϋπόθεση είναι η προηγούμενη βεβαίωση, ως εσόδων του, σε βάρος των πρωτοφειλετών, των εγγυητών και λοιπών συνυπόχρεων, των σχετικών ποσών στις αρμόδιες Δημόσιες Οικονομικές Υπηρεσίες (Δ.Ο.Υ.) και με βάση τα δικαιολογητικά, που καθιστούν δυνατή τη βεβαίωση και την πλήρη υποκατάστασή του στα δικαιώματα και κάθε είδους ασφάλειες του πιστωτικού ιδρύματος ή άλλου φορέα που χορήγησε το δάνειο, την εγγυητική επιστολή ή την πίστωση γενικά. (...) 2. Οι ασφάλειες που χορηγούνται υπέρ των

πιστωτικών ιδρυμάτων και των λοιπών χρηματοδοτικών φορέων για την εξασφάλιση δανείων, εγγυητικών επιστολών ή πιστώσεων, λειτουργούν υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου από τη βεβαίωση και μόνο των εγγυημένων ανεξόφλητων οφειλών ως εσόδων αυτού, μετά της αναλογούσης προμήθειας και των επί αυτής επιβαλλόμενων τελών και μέχρι το ύψος των βεβαιούμενων ποσών. Οι ασφάλειες αυτές, σε περίπτωση βεβαίωσης στις Δ.Ο.Υ. μέρους των ανεξόφλητων εγγυημένων απαιτήσεων των τραπεζών, λειτουργούν υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου, αναλογικά κατά το λόγο του ποσού των βεβαιωμένων οφειλών, χωρίς προσαυξήσεις εκπρόθεσμης καταβολής, προς το συνολικό ποσό των ανεξόφλητων οφειλών, βεβαιωμένων και μη. (...) 4. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών καθορίζονται τα απαραίτητα δικαιολογητικά που καθιστούν δυνατή τη βεβαίωση και την πλήρη υποκατάσταση του Δημοσίου στα δικαιώματα των πιστωτικών ιδρυμάτων, ο χρόνος και ο τρόπος βεβαίωσης οφειλών, ο τρόπος και η διαδικασία διαγραφής οφειλών και επιστροφής καταβληθέντων λόγω κατάπτωσης ποσών και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου». Από την ανωτέρω διάταξη συνάγεται ότι στην περίπτωση που οι πρωτοφειλέτες των δανείων και των πιστώσεων δεν καταβάλουν εμπρόθεσμα τις υποχρεώσεις τους στα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα και τηρηθούν οι εκ του νόμου προβλεπόμενες διαδικασίες (βεβαίωση σε Δ.Ο.Υ.), οι εγγυήσεις που έχει παραχωρήσει το κράτος καταπίπτουν, με αποτέλεσμα το τελευταίο να είναι υποχρεωμένο να καταβάλει τα οφειλόμενα από την εγγύηση ποσά ως πρωτοφειλέτης, χωρίς να έχει το δικαίωμα να προβάλει κατά των δανειστών την ένσταση της διζήσεως του άρθρου 855 ΑΚ. Επίσης, κατάπτωση της εγγύησης του Δημοσίου επέρχεται, εν προκειμένω, όταν καθίστανται ληξιπρόθεσμες και απαιτητές οι ρυθμιζόμενες οφειλές, βάσει των τιθέμενων όρων της σχετικής υπουργικής απόφασης, δυνάμει της οποίας παρασχέθηκε η εγγύηση (ΠΠρΑθ 2434/2018 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Από τα ανωτέρω συνάγεται, επίσης, ότι οι διατάξεις του

ΑΚ, που διέπουν την εγγύηση (άρθρα 847 επ. ΑΚ), εφαρμόζονται συμπληρωματικά, εφόσον αυτό δεν αποκλείεται από τις ειδικές ρυθμίσεις του Ν. 2322/1995 και ήδη 4549/2018 και των συναφών υπουργικών αποφάσεων (ΑΠ 1000/2006, ΠΠρΑΘ 1161/2016 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Έτσι, για να επέλθει κατάπτωση της εγγύησης του Δημοσίου πρέπει να συντρέχουν οι αναφερόμενες στις σχετικές υπουργικές αποφάσεις προϋποθέσεις και να τηρηθούν οι προβλεπόμενες διαδικασίες.

Περαιτέρω, από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 623, 624 παρ. 1, 626, 628 παρ. 1 εδ. α, 632 παρ. 1 και 633 παρ. 1 ΚΠολΔ προκύπτει ότι μπορεί να ζητηθεί η έκδοση διαταγής πληρωμής για χρηματικές απαιτήσεις ή απαιτήσεις παροχής χρεογράφων, εφόσον πρόκειται για ιδιωτικού δικαίου διαφορά και η απαίτηση, καθώς και το οφειλόμενο ποσό αποδεικνύονται με δημόσιο ή ιδιωτικό έγγραφο ή με απόφαση ασφαλιστικών μέτρων, η οποία εκδόθηκε μετά από ομολογία ή αποδοχή της αίτησης του οφειλέτη. Κατά το άρθρο 624 παρ. 1 ΚΠολΔ η έκδοση διαταγής πληρωμής μπορεί να ζητηθεί μόνο αν η απαίτηση δεν εξαρτάται από αίρεση, προθεσμία, όρο ή αντιπαροχή και το ποσό χρημάτων ή χρεογράφων που οφείλεται είναι ορισμένο, δηλαδή εκκαθαρισμένο, ως προϋπόθεση της κατ' άρθρο 916 ΚΠολΔ εκτελεστότητας αυτής (ΑΠ 2210/2013, ΑΠ 1349/2013, ΑΠ 653/2013 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Με δημόσιο ή ιδιωτικό έγγραφο ή με συνδυασμό περισσότερων τέτοιων εγγράφων πρέπει να προκύπτουν το οφειλόμενο ποσό, το ύψος της σχετικής αξίωσης, το ληξιπρόθεσμό της, η αιτία της οφειλής, καθώς και τα πρόσωπα του δανειστή και του οφειλέτη (ΑΠ 1831/2012, ΑΠ 448/2006 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Ειδικότερα, για την πληρότητα και εγκυρότητα της διαταγής πληρωμής, με την οποία διατάσσεται ο καθ' ου να πληρώσει το κατάλοιπο κλεισθέντος αλληλόχρεου λογαριασμού, αρκεί να αναφέρεται έστω και συνοπτικώς: α) η κατάρτιση της σύμβασης εκ μέρους του καθ' ου η διαταγή πληρωμής για την πληρωμή του καταλοίπου, β) το κλείσιμο του λογαριασμού, γ) ότι το ποσό που

διατάσσεται ο καθ' ου να πληρώσει αποτελεί το σε βάρος του κατάλοιπο και δ) να καθορίζονται τα έγγραφα, από τα οποία αποδεικνύονται αυτά (ΑΠ 778/1996, ΕφΘεσσαλ 492/2010, ΕφΛαρ 114/2007 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Έτσι, για την πληρότητα της διαταγής πληρωμής αρκεί να αναφέρεται ότι το ποσό, του οποίου διατάσσεται η πληρωμή, αποτελεί ισόποσο χρεωστικό υπόλοιπο σε βάρος του οφειλέτη, που προέκυψε από το κλείσιμο του αλληλόχρεου λογαριασμού, χωρίς να απαιτείται να αναφέρεται σε αυτήν και η κίνηση των πιστοχρεωστικών κονδυλίων του λογαριασμού αυτού, από την αντιπαραβολή των οποίων προέκυψε το επιδικαζόμενο χρεωστικό υπόλοιπο, εφόσον τα κονδύλια αυτά περιλαμβάνονται στο επισυναπτόμενο απόσπασμα των βιβλίων της τράπεζας, από τα οποία, κατά τη συμφωνία, αποδεικνύεται η απαίτηση (ΑΠ 1389/2011, ΑΠ 1094/2006, ΑΠ 722/2000 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Μπορεί, επομένως, να εκδοθεί διαταγή πληρωμής και για το κατάλοιπο κλεισθέντος αλληλόχρεου λογαριασμού, εφόσον αποδεικνύονται εγγράφως η σύμβαση αλληλόχρεου λογαριασμού, η κίνηση, το κλείσιμο και το κατάλοιπο αυτού (ΑΠ 368/2019, ΑΠ 1071/2017 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Εάν η απαίτηση ή το ποσό δεν αποδεικνύονται εγγράφως ο δικαστικός οφείλει κατ' άρθρο 628 ΚΠολΔ να μην εκδώσει διαταγή πληρωμής, εάν δε, παρά την έλλειψη της διαδικαστικής αυτής προϋπόθεσης, εκδοθεί διαταγή πληρωμής, τότε αυτή ακυρώνεται ύστερα από ανακοπή του οφειλέτη κατά τα άρθρα 632 και 633 ΚΠολΔ. Η ακύρωση της διαταγής πληρωμής στην περίπτωση αυτή απαγγέλλεται λόγω διαδικαστικού απαραδέκτου, ανεξαρτήτως της ύπαρξης της απαίτησης και της δυνατότητας απόδειξης αυτής με άλλα αποδεικτικά μέσα (ΟΛΑΠ 43/2005, 10/1997, ΑΠ 1376/2018, ΑΠ 1012/2018, ΑΠ 914/2018 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Έτσι, το δικαστήριο που δικάζει την ανακοπή, εάν από τα έγγραφα που προσκομίσθηκαν για την έκδοση της διαταγής πληρωμής, δεν αποδεικνύεται η απαίτηση, δεν μπορεί να στηριχθεί σε άλλα στοιχεία, διαφορετικά από αυτά που προσκομίσθηκαν στο Δικαστή που εξέδωσε τη διαταγή

πληρωμής, αλλά οφείλει να δεχθεί την ανακοπή και να ακυρώσει τη διαταγή πληρωμής. Στην περίπτωση αυτή αντικείμενο της δίκης και κατά συνέπεια της δικαιοδοτικής κρίσης του δικαστηρίου που δικάζει την ανακοπή δεν καθίσταται και το ζήτημα της ύπαρξης ή μη της απαίτησης για την οποία εκδόθηκε η διαταγή πληρωμής, αφού με μόνη τη διαπίστωση της βασιμότητας του τυπικού λόγου της ανακοπής γίνεται δεκτό το αίτημα αυτής και ακυρώνεται άνευ ετέρου η διαταγή πληρωμής. Επιπλέον, από τις διατάξεις των άρθρων 904, 915 και 916 ΚΠολΔ προκύπτει ότι δεν μπορεί να γίνει αναγκαστική εκτέλεση με βάση εκτελεστό τίτλο, όπως κατά το άρθρο 904 ΚΠολΔ είναι και η διαταγή πληρωμής, αν από τον τίτλο δεν προκύπτει το βέβαιο και εκκαθαρισμένο της απαίτησης. Δεν είναι βέβαιη η απαίτηση όταν από τον τίτλο προκύπτει ότι αυτή τελεί υπό αναβλητική αίρεση ή προθεσμία, πριν την πλήρωση της αίρεσης ή την πάροδο της προθεσμίας, αφού μέχρι τη συντέλεση των γεγονότων αυτών δεν υφίσταται υποχρέωση του οφειλέτη και αντίστοιχο δικαίωμα του δανειστή, προς ικανοποίηση του οποίου αποσκοπεί η αναγκαστική εκτέλεση. Εκκαθαρισμένη είναι η απαίτηση όταν από τον τίτλο προκύπτει κατά ποσόν και ποιόν, είναι δε εκκαθαρισμένη η χρηματική απαίτηση και όταν το ποσό αυτής δεν είναι ακριβώς καθορισμένο, αλλά μπορεί να εξευρεθεί με τη διενέργεια μαθηματικών πράξεων (ΑΠ 1016/2018 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Η απαίτηση του δανειστή πρέπει να είναι βέβαιη και εκκαθαρισμένη, παρέχεται δε στον οφειλέτη, όταν εκδόθηκε σε βάρος του διαταγή πληρωμής ή επισπεύδεται αναγκαστική εκτέλεση προς είσπραξη χρηματικών απαιτήσεων, με ανακοπή κατ' άρθρα 632 ή 933 ΚΠολΔ αντίστοιχα να ισχυριστεί και να αποδείξει ότι το ποσό της απαίτησης, όπως αυτή προσδιορίζεται από την τράπεζα, δεν είναι εκείνο που προκύπτει ως οφειλόμενο και δεν οφείλεται κανένα ποσό ή οφείλεται μικρότερο εκείνου που δηλώνει η τράπεζα (ΠΠρΗρακλ 115/2018 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Με την υπό κρίση ανακοπή, οι ανακόπτοντες ζητούν να ακυρωθούν, για τους λόγους που αναφέρουν στο δικόγραφο τους, η υπ' αριθ. 175/2023 διαταγή πληρωμής της Δικαστή του Ειρηνοδικείου Θεσσαλονίκης και η από 28.2.2023 επιταγή προς πληρωμή που τέθηκε παρά πόδας αντιγράφου του υπ' αρ. 224/2023 πρώτου εκτελεστού απογράφου της ως άνω διαταγής πληρωμής και να καταδικασθεί η καθ' ης η ανακοπή στην καταβολή της δικαστικής τους δαπάνης. Υπό τα ανωτέρω, στο υπό κρίση δικόγραφο σωρεύονται αντικειμενικώς κατ' άρθρα 218 και 632 παρ. 6 ΚΠολΔ α) ανακοπή κατ' άρθρο 632 παρ. 1 ΚΠολΔ κατά της υπ' αριθ. 175/2023 διαταγής πληρωμής της Δικαστή του Ειρηνοδικείου Θεσσαλονίκης και β) ανακοπή κατ' άρθρο 933 ΚΠολΔ κατά της από 28.2.2023 επιταγής προς πληρωμή που τέθηκε παρά πόδας αντιγράφου του υπ' αρ. 224/2023 πρώτου εκτελεστού απογράφου της προαναφερόμενης διαταγής πληρωμής. Τόσο η ανακοπή του άρθρου 632 παρ. 1 ΚΠολΔ όσο και η ανακοπή του άρθρου 933 ΚΠολΔ αρμοδίως καθ' ύλην και κατά τόπον εισάγονται προς εκδίκαση στο παρόν Δικαστήριο, καθόσον, αναφορικά με την κατ' άρθρο 632 παρ. 1 ΚΠολΔ ανακοπή, η απαίτηση για την οποία εκδόθηκε η προσβαλλόμενη διαταγή πληρωμής είναι ποσού 7.219,54 ευρώ, απορρέουσα από σύμβαση δανείου και ο τόπος έκδοσης της ανακοπτόμενης διαταγής πληρωμής είναι η Θεσσαλονίκη (άρθρα 14 παρ. 1 περ. α και 632 παρ. 1 ΚΠολΔ) και αναφορικά με την κατ' άρθρο 933 ΚΠολΔ ανακοπή, ο εκτελεστός τίτλος εκδόθηκε από το Ειρηνοδικείο και δεν προκύπτει ότι ακολούθησε άλλη πράξη της εκτελεστικής διαδικασίας μετά την επίδοση στην ανακόπτουσα της προσβαλλόμενης επιταγής προς πληρωμή, με αποτέλεσμα κατά τόπον αρμόδιο Δικαστήριο για την εκδίκαση της κατ' άρθρο 933 ΚΠολΔ ανακοπής να είναι το παρόν Δικαστήριο ως το Δικαστήριο της γενικής δωσιδικίας του ανακόπτοντος (άρθρα 584 και 933 παρ. 1 και 3 ΚΠολΔ). Επιπλέον, παραδεκτώς φέρονται οι σωρευόμενες ως άνω ανακοπές για να συζητηθούν κατά την ειδική διαδικασία των

περιουσιακών διαφορών των άρθρων 614 επ. ΚΠολΔ, σε συνδυασμό με το άρθρο 591 ΚΠολΔ, όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο 39 του Ν. 4842/2021. Περαιτέρω, αμφότερες οι σωρευόμενες ανακοπές ασκήθηκαν εμπροθέσμως και ειδικότερα η κατ' άρθρο 632 παρ. 1 ΚΠολΔ ανακοπή ασκήθηκε εντός της προθεσμίας των δεκαπέντε (15) εργάσιμων ημερών του άρθρου 632 παρ. 2 εδ. α ΚΠολΔ, δοθέντος ότι η προσβαλλόμενη διαταγή πληρωμής, με την από 28.2.2023 επιταγή προς πληρωμή, επιδόθηκε στους ανακόπτοντες την 7.3.2023 (βλ. τις υπ' αριθ. 1247Γ'/7.3.2023 και 1246Γ'/7.3.2023 εκθέσεις επίδοσης του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Θεσσαλονίκης με έδρα το Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης Νικολάου Β. Ρήγα) και το υπό κρίση δικόγραφο επιδόθηκε στην καθ' ης η ανακοπή την 17.3.2023 (βλ. υπ' αρ. 6643Γ'/17.3.2023 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Εφετείου Αθηνών με έδρα το Πρωτοδικείο Αθηνών Σωκράτη Ε. Παπουλίδη) και η κατ' άρθρο 933 ΚΠολΔ ανακοπή ασκήθηκε εντός της προβλεπόμενης από το άρθρο 934 παρ. 1 περ. α ΚΠολΔ προθεσμίας, καθώς εν προκειμένω δεν προκύπτει ότι έχει επιβληθεί αναγκαστική κατάσχεση. Πρέπει, επομένως, οι σωρευόμενες κατ' άρθρα 632 παρ. 1 και 933 ΚΠολΔ ανακοπές να γίνουν τυπικώς δεκτές και να ερευνηθεί περαιτέρω το νόμο και ουσία βάσιμο των προβαλλόμενων λόγων, καθώς το παρόν Δικαστήριο κρίνει ότι εν προκειμένω δεν υφίσταται η κατά το άρθρο 3 παρ. 2 του Ν. 4640/2019 υποχρέωση της πληρεξουσίας δικηγόρου των ανακοπιόντων να ενημερώσει τους εντολείς της εγγράφως για τη δυνατότητα διαμεσολαβητικής διευθέτησης της διαφοράς, καθόσον η επίδικη υπόθεση εκ της φύσης της δεν υπάγεται σε διαμεσολάβηση.

Από την εκτίμηση των εγγράφων που προσκομίζουν και επικαλούνται οι διάδικοι, μερικά εκ των οποίων χρησιμεύουν προς άμεση απόδειξη και άλλα για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Μετά από αίτηση της καθ' ης η ανακοπή εκδόθηκε

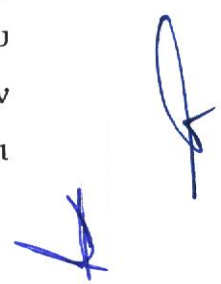

από το παρόν Δικαστήριο σε βάρος των ανακοπτόντων η υπ' αριθ. 175/2023 διαταγή πληρωμής της Ειρηνοδίκη του παρόντος Δικαστηρίου, δυνάμει της οποίας διατάχθηκαν οι ανακόπτοντες να καταβάλουν στην καθ' ης η ανακοπή, αλληλεγγύως και εις ολόκληρον, το συνολικό ποσό των 7.219,54 ευρώ, το οποίο αναλύεται ως εξής: σύνολο ληξιπρόθεσμων οφειλών ποσού 7.219,54 ευρώ, ληξιπρόθεσμα χρεολύσια ποσού 6.357,61 ευρώ, τόκοι κεφαλαίου ποσού 784,12 ευρώ, τόκοι υπερημερίας ποσού 77,22 ευρώ και έξοδα ποσού 0,59 ευρώ, καθώς και το ποσό των 210 ευρώ για τη δικαστική δαπάνη έκδοσης της διαταγής. Ακριβές αντίγραφο από το υπ' αριθ. 224/2023 πρώτο εκτελεστό απόγραφο της ως άνω διαταγής πληρωμής, με την παρά πόδας αυτού από 28.2.2023 επιταγή προς πληρωμή, επιδόθηκε στους ανακόπτοντες στις 7.3.2023. Κατά της εν λόγω διαταγής πληρωμής, οι ανακόπτοντες άσκησαν την υπό κρίση κατ' άρθρο 632 και 933 ΚΠολΔ ανακοπή τους, ζητώντας την ακύρωση της διαταγής πληρωμής και της επιταγής προς πληρωμή για τους αναφερόμενους σε αυτήν λόγους.

Με το δεύτερο (2^ο) λόγο ανακοπής, οι ανακόπτοντες ισχυρίζονται ότι η επιδικασθείσα με την προσβαλλόμενη διαταγή πληρωμής απαίτηση δεν είναι βέβαιη και εκκαθαρισμένη και ότι αυτή δεν αποδεικνύεται από την προσκομισθείσα για την έκδοση της διαταγής πληρωμής ανάλυση οφειλής, στην οποία η καθ' ης η ανακοπή παραθέτει αποσπάσματα από δύο λογαριασμούς, τον εκάστοτε λογαριασμό του παλιννοστούντα ομογενή δανειολήπτη και του Ελληνικού Δημοσίου. Ότι ενώ η καθ' ης έχει ήδη βεβαιώσει, από όσα αναφέρει στη διαταγή πληρωμής, στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. τα οφειλόμενα, εντούτοις τα αξιώνει, ενώ τα βεβαιώνει και έτσι εάν τα εισπράξει και από τους δανειολήπτες, θα τα εισπράξει τελικά δις. Ότι το Ελληνικό Δημόσιο λογιστικά έχει εξοφλήσει την Τράπεζα, αφού έχει διαγράψει την απαίτηση από την καρτέλα και τον λογαριασμό του δανειολήπτη και την έχει εγγράψει/μεταφέρει στον λογαριασμό της εγγύησης του Ελληνικού Δημοσίου, από όπου λογιστικά την έχει εισπράξει. Ο

λόγος αυτός της ανακοπής είναι ορισμένος και νόμιμος, στηριζόμενος στις διατάξεις που αναφέρονται στη νομική σκέψη της παρούσας και πρέπει να εξετασθεί περαιτέρω και ως προς την ουσιαστική του βασιμότητα. Η καθ' ης η ανακοπή αρνήθηκε τον συγκεκριμένο λόγο ανακοπής και ζήτησε την απόρριψή του. Οι ανακόπτοντες με τις κατατεθείσες στην έδρα προτάσεις τους υπέβαλαν το αίτημα περί επίδειξης εγγράφων και συγκεκριμένα ζήτησαν από την καθ' ης η ανακοπή να επιδείξει το αντίγραφο της τριπλότυπης περιληπτικής κατάστασης βεβαίωσης, που επιστρέφεται θεωρημένο από την αρμόδια Δημόσια Οικονομική Υπηρεσία (Δ.Ο.Υ.) για κάθε οφειλόμενη δόση, αίτημα που κρίνεται απορριπτέο ως απαράδεκτο λόγω της αοριστίας του, διότι οι ανακόπτοντες δεν αναφέρουν ότι η καθ' ης η ανακοπή κατέχει πράγματι το έγγραφο αυτό.

Δυνάμει της υπ' αριθ. 4058811080/3.11.2004 σύμβασης δανείου και κατά τους όρους αυτής, η καθ' ης η ανακοπή χορήγησε στους ανακόπτοντες δάνειο ποσού 60.000 ευρώ, με σκοπό την αγορά α' κατοικίας και ανοίχθηκε για την εξυπηρέτηση του δανείου ο υπ' αριθ. 4058811080 λογαριασμός. Το δάνειο αυτό χορηγήθηκε με την εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου για ποσοστό 100% επί του δανείου, δυνάμει των υπ' αριθ. 96629/22220/26-9-2002 και 96629/6295/5-5-2003 ΚΥΑ των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης - Αιγαίου και της υπ' αριθ. 2/31230/0025/6-6-2003 απόφασης του Υπουργού Οικονομικών, όπως αυτή τροποποιήθηκε από την υπ' αριθ. 2/56365/0025/10-10-2003 απόφαση του Υπουργού Οικονομικών. Η συνολική διάρκεια του δανείου ορίστηκε σε είκοσι δύο (22) χρόνια και η εξόφλησή του σε σαράντα (40) συνεχείς εξαμηνιαίες δόσεις ως εξής : Η πρώτη τοκοχρεωλυτική δόση θα καταβαλλόταν την 10η-4-2007 και οι επόμενες συνεχείς δόσεις θα καταβάλλονταν την 10η μέρα του επόμενου εξαμήνου και εφεξής και η τελευταία την 10η-10-2026. Η εν λόγω σύμβαση δανείου διέπεται από το ελληνικό δίκαιο και

ιδιαίτερα από το Ν.Δ. της 17ης Ιουλίου 1923, από τους Ν. 2790/2000 και 2910/2001 και από τις προαναφερόμενες υπουργικές αποφάσεις. Σύμφωνα με το άρθρο 9 της ένδικης σύμβασης δανείου, «(...) Οι καθυστερούμενες δόσεις βεβαιώνονται στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. μετά την παρέλευση 3 μηνών από τη λήξη εκάστης. Η επιδότηση θα διακόπτεται οριστικά, εφόσον οφείλονται περισσότερες από πέντε (5) βεβαιωμένες ληξιπρόθεσμες εξαμηνιαίες δόσεις, οπότε ο οφειλέτης θα βαρύνεται με ολόκληρο το επιτόκιο του άρθρου 3. Στην παραπάνω περίπτωση η Τράπεζα δικαιούται είτε να επιδιώξει την είσπραξη των καθυστερούμενων ποσών, είτε, αφού καταγγείλει τη σύμβαση του δανείου και το κηρύξει αμέσως ληξιπρόθεσμο και απαιτητό, να αξιώσει την εξόφληση ολόκληρου του ανεξόφλητου ποσού του κεφαλαίου με τους τόκους και τις λοιπές επιβαρύνσεις». Εξάλλου, σύμφωνα με το άρθρο 5 της υπ' αριθ. 96629/6295/5-5-2003 ΚΥΑ των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης - Αιγαίου, «Η βεβαίωση των ληξιπρόθεσμων οφειλών γίνεται πάντα στη Δ.Ο.Υ. στην οποία υπάγεται η χρηματοδοτούμενη κατοικία. Η διακοπή της επιδότησης είναι οριστική και γίνεται από τη δανειοδότρια Τράπεζα, μετά από έγγραφη ειδοποίησή της από την προαναφερθείσα αρμόδια Δ.Ο.Υ. ότι οφείλονται και έχουν βεβαιωθεί σε αυτήν περισσότερες από πέντε (5) ληξιπρόθεσμες εξαμηνιαίες δόσεις ή τρεις (3) ληξιπρόθεσμες ετήσιες δόσεις». Με την εγγύηση αυτή το Ελληνικό Δημόσιο ανέλαβε την υποχρέωση να εξοφλεί τις προερχόμενες από τις ανεξόφλητες του ανωτέρω δανείου απαιτήσεις της πιστώτριας τράπεζας καθ' ης η ανακοπή. Η πιστώτρια τράπεζα καθ' ης η ανακοπή, σε περίπτωση που δεν εξοφλούν οι οφειλέτες ανακόπτοντες τις ληξιπρόθεσμες δόσεις τους ή μέρος αυτών, δικαιούται, αφού παρέλθει ένα τρίμηνο από τη λήξη της κάθε δόσης, να ζητήσει από το Δημόσιο την εξόφληση των εγγυημένων απαιτήσεών της, μετά από προηγούμενη βεβαίωσή τους στην αρμόδια Δ.Ο.Υ., σαν έσοδο

του Δημοσίου, σύμφωνα με τις διατάξεις του Π.Δ. 16/1989. Η πιστώτρια τράπεζα πρέπει, σύμφωνα με το άρθρο μόνο της υπ' αριθ. 2/31230/0025/6-6-2003 απόφασης του Υφυπουργού Οικονομίας και Οικονομικών, να επιδιώκει στον οριζόμενο χρόνο των τριών (3) μηνών, για τον οποίο το Δημόσιο καλύπτει με την εγγύησή του τους τόκους υπερημερίας, την εισπραξη από τους οφειλότες ανακόπτοντες των ληξιπρόθεσμων εγγυημένων από το Δημόσιο δόσεων του επίδικου δανείου. Μάλιστα, το Ελληνικό Δημόσιο, ως εγγυητής, ανέλαβε την υποχρέωση εξόφλησης των εγγυημένων απαιτήσεων της καθ' ης η ανακοπή, που περιλαμβάνουν το ανεξόφλητο εγγυημένο ποσό κεφαλαίου, όσους από τους εγγυημένους τόκους (συμβατικούς και υπερημερίας μέχρι και το προαναφερόμενο τρίμηνο) παραμένουν ακόμη ανεξόφλητοι και τέλος τα έξοδα επίδοσης της αναγγελίας κλεισίματος λογαριασμού, εφόσον είναι ακόμη ανεξόφλητα. Η ιδιομορφία της ένδικης δανειακής σύμβασης έγκειται στο γεγονός πως η εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου (και μάλιστα εν προκειμένω σε ποσοστό 100% των οφειλόμενων τοκοχρεωλυτικών δόσεων του επίδικου δανείου) δημιουργεί, σε περίπτωση κατάπτωσης της (ήτοι πλήρωσης των ως άνω προϋποθέσεων ενεργοποίησής της), μετατροπή του ληξιπρόθεσμου έναντι ιδιώτη (εδώ της καθ' ης η ανακοπή πιστώτριας τράπεζας) χρέους σε χρέος έναντι του Ελληνικού Δημοσίου. Ειδικότερα, το Ελληνικό Δημόσιο προβαίνει σε εξόφληση των εγγυημένων υποχρεώσεών του, κατόπιν προηγούμενης βεβαίωσής τους ως δημοσίων εσόδων των αντίστοιχων ποσών σε βάρος των οφειλειτών και από τη βεβαίωσή τους και έπειτα λογίζονται ως δημόσια έσοδα και εισπράττονται σύμφωνα με τις διατάξεις του Κ.Ε.Δ.Ε. Επομένως, για τα συγκεκριμένα ποσά που έχουν καταστεί «ex lege» ληξιπρόθεσμες έναντι του Δημοσίου οφειλές, οι ανακόπτοντες ευθύνονται ως οφειλότες όχι έναντι της τράπεζας, αλλά έναντι του Δημοσίου, του τελευταίου λογιζόμενου σε σχέση με αυτούς ως πισωτή (αναδοχέα ιδιωτικού χρέους). Αυτό διότι, λόγω του ως άνω

ισχύοντος μηχανισμού της εξόφλησης των ληξιπρόθεσμων τοκοχρεωλυτικών αυτών δόσεων από τον εγγυητή Ελληνικό Δημόσιο (μετά την πάροδο του συμβατικού παραπάνω διαστήματος), το δάνειο λογίζεται εξυπηρετούμενο από τον εγγυητή και είναι πάντα ενήμερο (ΕιρΘεσσαλ 63/2022, ΕιρΚιλκ 32/2022 αδημ.).

Περαιτέρω, εν προκειμένω, δεν προκύπτει ότι έχει γίνει μονομερής καταγγελία της επίδικης σύμβασης δανείου από την καθ' ης η ανακοπή, ώστε το δάνειο να καταστεί στο σύνολό του ληξιπρόθεσμο, ενώ δεν υπάρχει καν επίκληση σχετικού ισχυρισμού. Αντιθέτως, στην προσβαλλόμενη διαταγή πληρωμής ρητά αναφέρεται ότι: «... η αιτούσα επιφυλάχθηκε ρητά να επιδικάσει κάθε μελλοντική πάσης φύσεως απαίτησή της από την υπ' αριθ. 4058811080/3.11.2004 Σύμβαση Δανείου, καθώς επίσης (η αιτούσα επιφυλάχθηκε) για την καταγγελία στο μέλλον της άνω σύμβασης και την κήρυξη και του άληκτου κεφαλαίου της ως ληξιπρόθεσμου και απαιτητού». Συνεπώς, δεν πρόκειται για μονομερή καταγγελία της ένδικης σύμβασης και για απαίτηση του κατάλοιπου, θεωρούμενου ως ληξιπρόθεσμου, αλλά για απαίτηση που αφορά ληξιπρόθεσμες οφειλές των ανακοπιόντων, οι οποίες όμως κατά την έκδοση της ανακοπιόμενης διαταγής πληρωμής θα έπρεπε να αποδεικνύονται από τα προσκομιζόμενα μαζί με την αίτηση για την έκδοση αυτής αποσπάσματα κίνησης του λογαριασμού. Όπως προαναφέρθηκε, για την εξυπηρέτηση του ένδικου δανείου ανοίχθηκε ο υπ' αριθ. 4058811080 λογαριασμός στις 3.11.2004, ημέρα εκταμίευσης του δανείου, στον οποίο εισάγονται και οι αντίστοιχες καταβολές, με σκοπό να επέρχεται εκκαθάριση και απόσβεσή τους κατά το κλείσιμο του λογαριασμού, έτσι ώστε το κατάλοιπο αυτού, που τυχόν θα υπάρξει, να αποτελεί τη μοναδική πλέον μεταξύ των διαδίκων απαίτηση, για την καταγραφή της οποίας ανοίχθηκε ο ως άνω λογαριασμός. Επειδή οι ανακόπτοντες δεν εξοφλούσαν τις δόσεις ή μέρος των δόσεων του παραπάνω δανείου, η καθ' ης η

ανακοπή πιστώτρια τράπεζα, όπως είχε δικαίωμα κατά τα ανωτέρω αναφερόμενα, μετά την παρέλευση τριμήνου από τη λήξη κάθε δόσης, ζητούσε από το Ελληνικό Δημόσιο την εξόφληση των εγγυημένων απαιτήσεών της, μετά από προηγούμενη βεβαίωσή τους στην αρμόδια Δ.Ο.Υ., σαν έσοδο του Δημοσίου, σύμφωνα με τις διατάξεις του Π.Δ. 16/1989. Σύμφωνα με το «Απόσπασμα Αναλυτικής Κίνησης Λογαριασμού 720/00021005 ΕΤΕ - Οφειλές Δανείων Εγγυημένων από το Ελληνικό Δημόσιο», που προσκομίσθηκε για την έκδοση της προσβαλλόμενης διαταγής πληρωμής, η καθ' ης η ανακοπή βεβαίωσε στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. επτά (7) δόσεις ή μέρος δόσεων που δεν εξοφλούσαν οι ανακόπτοντες και συγκεκριμένα τις ημερομηνίες 10.7.2012, 10.1.2013, 10.1.2013, 10.7.2015, 10.1.2019, 10.7.2019 και 10.7.2020. Σύμφωνα δε με το απόσπασμα της κίνησης του λογαριασμού, που προσκομίσθηκε για την έκδοση της προσβαλλόμενης διαταγής πληρωμής, η καθ' ης η ανακοπή κατέγραφε τις παραπάνω βεβαιώσεις στη Δ.Ο.Υ. στις αντίστοιχες ημερομηνίες, στο δε απόσπασμα αυτό υπάρχουν καταγραφές από 3.11.2004 μέχρι 10.10.2022, ενώ η έκδοση της ανακοπτόμενης διαταγής πληρωμής στηρίχθηκε σε αμφότερα τα ανωτέρω αποσπάσματα λογαριασμών. Σύμφωνα με την προσβαλλόμενη διαταγή πληρωμής, «(...) από τα προαναφερόμενα ποσά των εγγυημένων απαιτήσεών της αιτούσας, όσα εισπράχθηκαν εν τέλει από τον καθ' ου, μεταφέρθηκαν εκ νέου στον λογαριασμό του δανείου με αριθμό 4058811080 με την ένδειξη είτε «ΕΠΑΝΑΧΡΕΩΣΗ ΟΦΕΙΛΗΣ, είτε «Λοιπά έξοδα» προκειμένου να εμφανιστεί εν συνεχεία και η είσπραξη που πραγματοποιήθηκε με την ένδειξη είτε «ΕΙΣΠΡΑΞΗ ΕΠΑΝΑΧΡΕΩΣΗΣ», είτε «Είσπραξη λοιπών εξόδων» αντίστοιχα». Ωστόσο, στο παραπάνω απόσπασμα του υπ' αριθ. 4058811080 λογαριασμού δεν υπάρχει καταγραφή «ΕΠΑΝΑΧΡΕΩΣΗ ΟΦΕΙΛΗΣ» για τις παραπάνω επτά (7) βεβαιωθείσες στη Δ.Ο.Υ. δόσεις του δανείου. Δεν υπάρχει επίσης καταγραφή «Είσπραξη Απαιτήσης» μετά από καθεμία βεβαίωση

στη Δ.Ο.Υ., για τα αντίστοιχα ποσά. Οι δε καταγραφές με την ένδειξη «ΕΙΣΠΡΑΞΗ» κάτω από την ένδειξη «ΛΟΓΙΣΜΟΣ ΔΟΣΗΣ», αφορούν την επιδότηση επιτοκίου σε κάθε δόση. Μάλιστα, μετά από καθεμιά από αυτές τις επτά (7) καταγραφές ακολουθούσε καταγραφή σε στήλη με τίτλο «ΛΗΞΙΠΡΟΘΕΣΜΗ ΟΦΕΙΛΗ» με υπόλοιπο οφειλής -0,00-, στις ίδιες ημερομηνίες αντίστοιχα. Εντούτοις, στην τελευταία σελίδα του αποσπάσματος αυτού υπάρχει πεδίο με τίτλο «ΑΝΑΛΥΣΗ ΟΦΕΙΛΩΝ» και από κάτω καταγράφονται, μεταξύ άλλων, τα εξής: Στη στήλη «Υπόλοιπο Ληξιπρόθεσμων Οφειλών» το ποσό των 7.219,54 ευρώ, στη στήλη «Ληξιπρόθεσμα Χρεολύσια» το ποσό των 6.357,61 ευρώ, στη στήλη «Τόκοι Κεφαλαίου» το ποσό των 784,12 ευρώ, στη στήλη «Τόκοι Υπερημερίας» το ποσό των 77,22 ευρώ και στη στήλη «Εξοδα» το ποσό των 0,59 ευρώ. Στην προσβαλλόμενη διαταγή πληρωμής αναφέρεται ρητά ότι το επιδικασθέν με αυτήν ποσό των 7.219,54 ευρώ αφορά σε απαίτηση ληξιπρόθεσμων οφειλών σε βάρος των ανακοπτόντων, πλην όμως, το ποσό αυτό δεν προκύπτει ως βέβαιη και εκκαθαρισμένη απαίτηση από την κίνηση του τηρηθέντος λογαριασμού. Μέρος του συνόλου των ως άνω αναφερόμενων οφειλών ποσού 7.219,54 ευρώ, ύψους 6.273,35 ευρώ, αποτελεί βεβαιωθέντα ποσά στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. Η προσβαλλόμενη διαταγή πληρωμής, παρά την έλλειψη άλλων έγγραφων αποδείξεων, δέχθηκε το ποσό αυτό ως βέβαιη και εκκαθαρισμένη απαίτηση, αν και δεν αποδεικνυόταν από τα προσκομιζόμενα για την έκδοσή της έγγραφα. Συγκεκριμένα, δεν αποδεικνυόταν εγγράφως: α) ότι το σύνολο της οφειλής των ληξιπρόθεσμων δόσεων των ανακοπτόντων ήταν ποσού 7.219,54 ευρώ, εφόσον το μεγαλύτερο μέρος του ποσού ύψους 6.273,35 ευρώ αποτελεί βεβαιωθέντα ποσά στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. και το σύνολο των ληξιπρόθεσμων οφειλών των ανακοπτόντων αναγράφεται 0,00 ευρώ στο πεδίο με ημερομηνία 12.5.2022 στο απόσπασμα κίνησης του υπ' αριθ. 4058811080 λογαριασμού και 2.138,93 ευρώ στο τελευταίο πεδίο με ημερομηνία 10.10.2022 και β) αν εκκρεμεί η καταβολή προς την καθ' ης η

ανακοπή από το Δημόσιο των βεβαιωθέντων στη Δ.Ο.Υ. ως άνω ποσών ή αν καταβλήθηκαν από το Δημόσιο στην καθ' ης η ανακοπή αυτά τα ποσά. Όπως προαναφέρθηκε, το Ελληνικό Δημόσιο προβαίνει σε εξόφληση των εγγυημένων υποχρεώσεών του, κατόπιν προηγούμενης βεβαίωσης τους ως δημοσίων εσόδων των αντίστοιχων ποσών σε βάρος των οφειλετών και από τη βεβαίωσή τους και έπειτα λογίζονται ως δημόσια έσοδα και εισπράττονται σύμφωνα με τις διατάξεις του Κ.Ε.Δ.Ε. Επομένως, τα συγκεκριμένα ποσά, στην περίπτωση που καταβλήθηκαν από το Δημόσιο, θα έχουν καταστεί «ex lege» ληξιπρόθεσμες έναντι του Δημοσίου οφειλές και οι ανακόπτοντες θα ευθύνονται ως οφειλέτες όχι έναντι της καθ' ης η ανακοπή, αλλά έναντι του Ελληνικού Δημοσίου, του τελευταίου λογιζόμενου σε σχέση με αυτήν ως πιστωτή (αναδοχέα ιδιωτικού χρέους). Αυτό διότι, λόγω του ως άνω ισχύοντος μηχανισμού της εξόφλησης των ληξιπρόθεσμων τοκοχρεωλυτικών αυτών δόσεων από τον εγγυητή Ελληνικό Δημόσιο (μετά την πάροδο του συμβατικού παραπάνω διαστήματος), το δάνειο λογίζεται εξυπηρετούμενο από τον εγγυητή και είναι πάντα ενήμερο και όχι ληξιπρόθεσμο. Στην προκειμένη περίπτωση, βάσει των προσκομισθέντων εγγράφων: α) το δάνειο δεν καταγγέλθηκε, β) οι ληξιπρόθεσμες οφειλές των ανακοπτόντων, σύμφωνα με την κίνηση του λογαριασμού του δανείου, δεν προκύπτει πόσες είναι, αφού την ημερομηνία 12.5.2022 εμφανίζονται μηδενικές και την τελευταία ημερομηνία 10.10.2022 εμφανίζεται ληξιπρόθεσμη οφειλή ποσού 2.138,93 ευρώ και παρά ταύτα η καθ' ης η ανακοπή καταγράφει στο τέλος του αποσπάσματος ως άθροισμα ληξιπρόθεσμων δόσεων το ποσό των 7.219,54 ευρώ και γ) το δάνειο λογίζεται ενήμερο και εξυπηρετείται από τον εγγυητή Ελληνικό Δημόσιο (βλ. ΕιρΘεσσαλ 63/2022, ΕιρΚιλκ 32/2022 αδημ.). Κατά συνέπεια, ανεξαρτήτως της ύπαρξης της απαίτησης της καθ' ης η ανακοπή και της δυνατότητας απόδειξης αυτής με αποδεικτικά μέσα, η υπ' αριθ. 175/2023 διαταγή πληρωμής της Δικαστή του Ειρηνοδικείου Θεσσαλονίκης είναι άκυρη, λόγω

διαδικαστικού απαραδέκτου και συγκεκριμένα λόγω μη συνδρομής της διαδικαστικής προϋπόθεσης της έγγραφης απόδειξης της απαίτησης, για την οποία αυτή εκδόθηκε, αφού από το προσκομιζόμενο απόσπασμα κίνησης λογαριασμού δεν προκύπτει με βεβαιότητα η ύπαρξη ληξιπρόθεσμων οφειλών σε βάρος των ανακοπτόντων. Υπό τα ανωτέρω, ο δεύτερος λόγος ανακοπής πρέπει να γίνει δεκτός ως βάσιμος και κατ' ουσίαν.

Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, δεκτού γενομένου του δεύτερου λόγου ανακοπής ως κατ' ουσίαν βάσιμου, η υπό κρίση σωρευόμενες κατ' άρθρο 632 και 933 ΚΠολΔ ανακοπές κατά της υπ' αριθ. 175/2023 διαταγής πληρωμής και της από 28.2.2023 επιταγής προς πληρωμή πρέπει να γίνουν δεκτές και ως ουσιαστικά βάσιμες και να ακυρωθεί στο σύνολό της η υπ' αριθ. 175/2023 διαταγή πληρωμής της Δικαστή του Ειρηνοδικείου Θεσσαλονίκης, καθώς και η από 28.2.2023 επιταγή προς πληρωμή, παρελκομένης της έρευνας των λοιπών λόγων ανακοπής. Τέλος, η καθ' ης η ανακοπή πρέπει να καταδικασθεί στην καταβολή των δικαστικών εξόδων των ανακοπτόντων, λόγω της ήττας της (άρθρα 176, 189 και 191 παρ. 2 ΚΠολΔ), κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό της παρούσας.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ τις σωρευόμενες ανακοπές.

ΑΚΥΡΩΝΕΙ την υπ' αριθ. 175/2023 διαταγή πληρωμής της Δικαστή του Ειρηνοδικείου Θεσσαλονίκης και την από 28.2.2023 επιταγή προς πληρωμή, που έχει συνταχθεί παρά πόδας αντιγράφου του με αριθμό 224/2023 πρώτου εκτελεστού απογράφου της ανωτέρω διαταγής πληρωμής.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ την καθ' ης η ανακοπή στην καταβολή των δικαστικών εξόδων των ανακοπτόντων, τα οποία ορίζει στο ποσό των τριακοσίων ευρώ (300,00 €).

ΚΡΙΘΗΚΕ, ΑΠΟΦΑΣΙΣΘΗΚΕ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗΚΕ στη Θεσσαλονίκη στις.....29...Ιανουαρίου 2024, σε έκτακτη και δημόσια στο ακροατήριό του συνεδρίαση, απόντων των διαδίκων

και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους.

Η ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

α/α
ο πρόεδρος Εφών
Βασίλειος Μπαμίας